

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (TLS), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit d.d. 16 juni 2020 heeft verweerster appellant medegedeeld dat hij het cijfer 7 heeft behaald voor zijn masterscriptie (hierna: “bestreden besluit”).
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellant tijdig, d.d. 23 juni 2020 een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 23 juli 2020 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Appellant heeft op 2 september 2020 per e-mail gereageerd op het verweerschrift.
- 1.6 Op 17 september 2020 heeft het College het beroep ter zitting behandeld welke hoorzitting vanwege de geldende coronamaatregelen met instemming van partijen via Skype for Business heeft plaatsgevonden. Appellant was daarbij met kennisgeving afwezig. Namens verweerster verschenen mevrouw Y (vicevoorzitter examencommissie), mevrouw Z (secretaris examencommissie) en mevrouw A (universitair hoofddocent).

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant heeft tijdens zijn masteropleiding Law and Technology een masterscriptie geschreven die op 16 juni 2020 is beoordeeld met het cijfer 7.
- 2.2 Vanwege het vertrek van zijn eerste supervisor kreeg appellant tijdens het scriptietraject, in februari 2020, mevrouw A (hierna: supervisor) als nieuwe supervisor toegewezen.

3. Standpunten partijen

- 3.1 Appellant stelt dat hij onfair is behandeld door zijn supervisor mevrouw A. Ter onderbouwing van deze stelling voert appellant aan dat hij sterk de indruk kreeg dat zijn supervisor het onderwerp van zijn scriptie niet apprecieerde en dat zij wilde dat hij van onderwerp veranderde en zijn scriptie zou herschrijven. Dit, terwijl appellant juist was toegelaten tot een focus group op basis van zijn onderwerp.
- 3.2 Ter verdere onderbouwing voert appellant een aantal omstandigheden aan met betrekking tot de feedback van de supervisor. Appellant omschrijft de feedback in het algemeen als te summier en te weinig op de inhoud gericht. Volgens appellant heeft hij, ter verbetering van zijn werk, meermaals geprobeerd de dialoog aan te gaan met de supervisor. Noch de schriftelijke feedback van de supervisor, noch het enkele videogesprek met haar zorgde ervoor dat appellant echte bijsturing kreeg of dat hij op weg werd geholpen, aldus appellant. Verder stelt hij dat de supervisor zijn ingeleverde werk helemaal onderuit haalde in het tweede feedbackmoment, hetgeen tegengesteld was aan haar eerdere, vrij vriendelijke, feedback. Daarnaast stelt appellant dat hij de door de supervisor aangekaarte problemen heeft rechtgezet bij elke deadline, maar dat hij telkens de feedback kreeg dat de supervisor 'het niet begreep', waardoor hij in cirkels werkte. Bovendien stuurde de supervisor nog steeds aan op het herschrijven van de scriptie, aldus appellant. Dit heeft hij uiteindelijk (gedeeltelijk) gedaan. Volgens appellant kregen twee andere studenten uit zijn focus group exact dezelfde feedback van de supervisor en werden ook zij steeds richting het herschrijven van de scriptie gestuurd. Tenslotte stelt appellant dat de supervisor te laat was met het indienen van haar finale feedback waardoor een overlap ontstond met een ander tentamen van appellant. Deze overlap was niet ontstaan wanneer de supervisor op tijd was geweest met haar feedback. Ook bevatte deze finale feedback quasi-dreigende feedback met het oog op de verdediging, aldus appellant.
- 3.3 Appellant stelt dat hij tijdens het scriptietraject bij de thesiscoördinator van de opleiding een provisionele melding heeft gemaakt van de problematiek. Hierin heeft appellant ook aangegeven dat hij bang was zijn judicium te verliezen door de begeleidingsproblemen.
- 3.4 Verder stelt appellant dat het niet waar is dat het commentaar van de supervisor overeenstemde met het commentaar van haar voorganger. Volgens appellant heeft de supervisor gezegd dat zij de Inleiding van zijn masterscriptie niet, dan wel niet volledig, heeft gelezen. Hierdoor is het volgens appellant onmogelijk dat de feedback van de supervisor op het eerste substantiële hoofdstuk, overeenkomt met de feedback van haar voorganger op de Inleiding. Daarnaast is het lezen van de Inleiding fundamenteel om de scriptie goed te begrijpen en duidt het niet lezen daarvan op de absolute desinteresse van de supervisor inzake zijn masterscriptie, aldus appellant.
- 3.5 Tot slot plaatst appellant een aantal kanttekeningen bij de poging tot minnelijke schikking. Volgens appellant was de supervisor tijdens het minnelijke schikkingsgesprek zeer defensief en was ook haar gezichtsmimiek sprekend, met name toen appellant haar meermaals wees op foutieve uitspraken en zij niet kon repliceren. Ook werd appellant tijdens het minnelijke schikkingsgesprek gewezen op het feit dat hij geen uitstel heeft gevraagd voor deadlines,

terwijl deze mogelijkheid er wel was. Appellant merkt ten aanzien daarvan op dat het loutere feit dat hij niet om uitstel heeft gevraagd en zich wel aan de deadlines heeft gehouden, aldus bestraft kan worden omdat andere studenten daar wel om gevraagd hadden. Tevens weersprekt appellant de stelling van de supervisor dat hij niet zou hebben aangegeven dat hij mikte op een hoog punt. Volgens appellant heeft hij dit wel gedaan, te weten bij de feedback op het tweede hoofdstuk in maart 2020. Daarnaast heeft de supervisor tijdens het minnelijke schikkingsgesprek aangegeven dat zij appellant wel een 7,5 wenste te geven voor de masterscriptie, maar dit niet volgens procedure zou zijn indien ze daartoe zou overgaan na een minnelijk schikkingsgesprek, aldus appellant. Met betrekking tot het niet volgen van de procedure wijst appellant op het feit dat de supervisor zich tijdens het scriptietraject zelf niet hield aan procedurele deadlines en daarvoor verwees naar de Covid-19 problematiek. Appellant is van mening dat het juist de taak van begeleiders zou moeten zijn om studenten daar zo goed mogelijk in te begeleiden en dat de supervisor dit niet als excuus zou mogen gebruiken.

- 3.6 Gelet op het voorgaande verzoekt appellant om een nieuwe en onafhankelijke beoordeling van zijn masterscriptie.
- 3.7 Verweerster stelt dat appellant op diverse momenten begeleiding heeft gehad op een zakelijke manier. Zij stelt het te betreuren dat appellant de begeleiding als onvriendelijk heeft ervaren, maar dat daarmee de manier van becommentariëren van de scriptie niet onheus is. Ter zitting heeft verweerster toegelicht dat zij zowel de e-mailcorrespondentie tussen appellant en zijn supervisor als het beoordelingsformulier heeft bekeken en dat zij in deze correspondentie geen vijandige houding zag, maar uitgebreide e-mails en inhoudelijke feedback. Appellant had ervoor gekozen om een extra keer feedback te ontvangen op de eerste twee hoofdstukken, waardoor hoofdstuk drie te laat was ingeleverd. Wanneer een student een hoofdstuk te laat inlevert, hoeft daarop geen feedback gegeven te worden, aldus verweerster. Desondanks zou de supervisor normaal gesproken alsnog feedback hebben gegeven, maar dit was vanwege Covid-19 nu niet haalbaar. Wel heeft de supervisor appellant later alsnog inhoudelijke feedback gegeven op hoofdstuk drie, toen hij de concepteindversie inleverde. Verder heeft de supervisor ter zitting bevestigd dat zij vier dagen te laat is geweest met haar finale feedback. Zij heeft daarop ook de studenten de mogelijkheid geboden om de eindversie van de scriptie later in te leveren, maar hier heeft appellant geen gebruik van gemaakt. Wat betreft de kwaliteit van de feedback verklaart de supervisor ter zitting dat zij het niet eens is met de opmerkingen van appellant daarover. Uit de aantekeningen van haar voorganger zou overigens blijken dat ook hij van mening was dat de onderzoeksvraag in beginsel niet goed was.
- 3.8 Verweerster stelt verder dat zij niet heeft kunnen vaststellen dat door deze gang van zaken het cijfer lager is uitgevallen dan in andere omstandigheden het geval zou zijn geweest.
- 3.9 Ten aanzien van de provisionele melding van appellant bij de thesiscoördinator heeft verweerster ter zitting toegelicht dat zij tijdens het scriptietraject niet op de hoogte was van deze melding, omdat de coördinator, op verzoek van appellant, de melding niet heeft doorgegeven aan verweerster noch aan de supervisor. Volgens verweerster heerst er bij de opleiding van appellant een open deur cultuur. De opleiding wordt verzorgd door een kleine

groep medewerkers en kent korte lijntjes. Verweerster kan niet inschatten in welke context het gesprek tussen appellant en de thesiscoördinator heeft plaatsgevonden. Volgens verweerster had appellant echter eerder formeel aan de bel moeten trekken bij de thesiscoördinator en niet pas aan het einde van zijn scriptietraject wanneer hij het oneens was met de begeleiding en/of de beoordeling.

- 3.10 Daarnaast merkt verweerster op dat het uiteindelijke cijfer van een 7 niet alleen is bepaald door de supervisor, maar ook door de tweede lezer. Ter zitting heeft de supervisor toegelicht dat zij ter voorbereiding op de beoordeling in het scriptiedossier als indicatie het cijfer 7-8 had genoteerd en de tweede lezer het cijfer 6-7. De tweede lezer heeft in detail meegelezen. Diens beoordeling werd meegenomen, waardoor de beoordeling gezamenlijk tot stand kwam en tot het cijfer 7 heeft geleid. De supervisor heeft dit in het minnelijk schikkingsgesprek toegelicht en wellicht heeft appellant dat verkeerd geïnterpreteerd door te stellen dat de supervisor het cijfer 7,5 had willen geven. De supervisor heeft ter zitting bevestigd dat appellant inderdaad heeft aangegeven dat hij een hoog cijfer wilde behalen. Er wordt echter geen verschil gemaakt in de beoordeling van scripties van studenten die dat aangeven en studenten die dat niet aangeven. Studenten die dat aangeven, krijgen enkel extra tijd om de feedback te verwerken. De supervisor licht toe dat zij appellant bij elke inlevertermijn heeft gevraagd of de termijn passend voor hem was, waarop telkens positief werd geantwoord of waarop geen tegenbericht volgde.
- 3.11 Verweerster ziet geen grond en geen reden in hetgeen appellant naar voren heeft gebracht een uitzondering te maken op haar beleid. Daarnaast door het College ter zitting gevraagd, heeft verweerster toegelicht dat docenten academische vrijheid hebben en dat er daarom in beginsel geen extra beoordelaar wordt toegewezen wanneer een student ontevreden is over zijn cijfer, ook niet wanneer dat cijfer mogelijk van invloed is op het behalen van het judicium. Enkel in gevallen waarbij er procedureel iets fout is gegaan, bijvoorbeeld wanneer een tweede beoordelaar in eerste instantie ontbrak, wordt een extra beoordelaar toegewezen, aldus verweerster. In het geval van appellant was er echter geen enkele aanwijzing dat van dergelijke omstandigheden sprake zou zijn geweest.

4. Overwegingen College

- 4.1 Het College stelt voorop dat ingevolge artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek, beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria. Het College kan niet treden in een inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van een student.
- 4.2 Met betrekking tot het niet verschijnen van appellant ter zitting merkt het College het volgende op. Naast de inhoud van de gewisselde stukken, maakt het verhandelde ter zitting onderdeel uit van de besluitvorming van het College. Het niet verschijnen ter zitting brengt het risico met zich mee dat uit de stukken door het College getrokken conclusies onweersproken blijven en derhalve als vaststaand, althans voor juist, door het College kunnen worden aangenomen. Appellant is tijdig en conform de procedure uitgenodigd voor deze zitting maar heeft aangegeven om af te zien van zijn recht om te worden gehoord.

Het College is thans van oordeel dat de behandeling van het beroep doorgang kan vinden.

- 4.3 Het College constateert op basis van de stukken en de ter zitting door verweerster gegeven mondelinge toelichting dat de beoordeling van de masterscriptie conform artikel 15 van het Scriptiereglement heeft plaatsgevonden door twee docenten waarbij het vier-ogen principe is gehanteerd. Op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting kan het College niet tot de conclusie komen dat aangetoond zou zijn dat de klacht van appellant omtrent de houding en de feedback van de supervisor gegrond zou zijn. Verweerster heeft de klacht onderzocht, onder meer door de correspondentie tussen appellant en de supervisor en het beoordelingsformulier te bekijken, maar heeft daarin geen aanwijzingen gevonden die tot gevolg zouden moeten hebben dat er een herbeoordeling zou moeten plaatsvinden. Ter zitting heeft verweerster het op dit punt te voeren beleid nader toegelicht. De beslissing van verweerster om in casu niet over te gaan tot een herbeoordeling, komt het College gelet daarop niet onrechtmatig noch onredelijk voor.
- 4.4 In hetgeen appellant verder aanvoert, ziet het College geen grond voor een ander oordeel. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat niet is gebleken van omstandigheden waardoor verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit had kunnen komen. Het beroep slaagt derhalve niet.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 17 september 2020 door het College van Beroep voor de Examens.